

Til § 4.

Tidspunktet for lovens ikrafttræden skal ifølge § 4 fastsættes af udenrigsministeren.

Angående de enkelte bestemmelser i konventionen med tilhørende to fakultative protokoller bemærkes følgende:

I præambelen, der er udformet i almindeligt holdte vendinger, og som vil kunne benyttes som fortolkningsvejledning, fastslås princippet om staternes ligeberettigelse, og at formålet med de forrettigheder og immuniteter, der tilstås i konventionen, ikke er at begunstige enkeltpersoner, men at sikre den effektive udøvelse af konsulære repræsentationers virksomhed. Endelig fastslås, at den folkeretlige sædvaneret fortsat skal gælde for forhold, der ikke er omfattet af konventionens bestemmelser.

Konventionen, der består af 79 artikler, er opdelt i 5 kapitler.

Artikel 1 indeholder definitioner. Kapitel I omfattende artikel 2-27 indeholder generelle bestemmelser om konsulære forbindelser.

Kapitel II, artikel 28-57 indeholder bestemmelser om lettelser, forrettigheder og immuniteter for konsulære repræsentationer, udsendte konsulatsejbedsmænd og andre konsultsmedlemmer.

Kapitel III, artikel 58-68 indeholder bestemmelser vedrørende honorære konsulatsejbedsmænd og konsulære repræsentationer, der ledes af sådanne embedsmænd.

Kapitel IV, artikel 69-73 indeholder almindelige bestemmelser, og kapitel V, artikel 74-79 indeholder slutbestemmelser.

Artikel 1 indeholder i stk. 1 definitioner af konsulære repræsentationer, d. v. s. generalkonsulater, konsulater, vicekonsulater eller konsularagenturer, samt definitioner af konsulære distrikter, konsulære repræsentationer, de forskellige grupper af personer tilknyttet konsulære repræsentationer m. v.

Det fremhæves i artiklens stk. 2, at der findes konsulære embedsmænd af to typer — udsendte konsulære embedsmænd (latin: *consules missi*) og honorære konsulater (latin: *consules electi*). Reglerne for de to kategorier gives som nævnt henholdsvis i kapitel II og kapitel III.

I artikel 1, stk. 3 henvises til artikel 71, der indeholder en generel regel vedrørende medlemmer af konsulære repræsentationer, der er statsborgere i modtagerstaten, eller som har fast bopæl der.

Kapitel I.

Konsulære forbindelser i almindelighed.

Afsnit 1.

Oprettelse og varetagelse af konsulære forbindelser.

Ifølge artikel 2 sker oprettelsen af konsulære forbindelser mellem stater ved gensidig aftale; medmindre andet angives, indebærer en aftale om oprettelse af diplomatiske forbindelser tillige en aftale om oprettelse af konsulære forbindelser. Afbrudelsen af de diplomatiske forbindelser medfører ikke i sig selv en afbrudelse af de konsulære forbindelser.

Ifølge artikel 3 udøves konsulære opgaver af konsulære repræsentationer. De kan også udøves af diplomatiske repræsentationer i overensstemmelse med konventionens bestemmelser.

Ifølge artikel 4 kan en konsulær repræsentation kun oprettes på modtagerstatens territorium med dennes samtykke. De nærmere bestemmelser vedrørende repræsentationens sæde og distrikt skal godkendes af modtagerstaten, og eventuelle ændringer skal have modtagerstatens samtykke. Sådant samtykke kræves endvidere til generalkonsulaters eller konsulaters oprettelse af vicekonsulater eller konsularagenturer andetsteds samt til åbning af kontorer uden for en konsulær repræsentations sæde.

Hovedparten af bestemmelserne i konventionen beskæftiger sig med fastlæggelsen af retsstillingen for konsulære repræsentationer og deres personale, medens der kun gives få regler om konsulære repræsentationers virksomhed. I artikel 5 gives der dog en udførlig angivelse af de konsulære opgaver, der defineres i en ikke-udtømmende fortegnelse litra a til m, medens artikel 36 og 37 indeholder regler om, hvilken virksomhed der skal ydes fra modtagerstatens side for så vidt angår spørgsmål om konsulære repræsentationers forbindelse med og adgang til egne statsborgere, samt en særlig oplysningspligt i tilfælde af dødsfald, værgemål, skibsforlis m. v.

I artikel 5, litra a fastslås det, at de konsulære opgaver består i beskyttelse af udsenderstatens og dens statsborgeres interesser i modtagerstaten inden for de af folkeretten tilladte rammer.

I litra b fastslås, at opgaverne endvidere består i fremme af udviklingen af kommercielle, økonomiske, kulturelle og videnskabelige forbindelser.

Konsulære repræsentationer kan ifølge litra c på enhver lovlig måde skaffe sig oplysning om forhold og udvikling på ovennævnte områder og indberette herom. De konsulære repræsentationer er endvidere ifølge litra d berettiget til at udstede pas og rejsedokumenter, give visa m. v., samt ifølge litra e at yde hjælp og bistand til egne statsborgere.